

Nr 64.

Av herr **Paulsen**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 11, med förslag till lag angående ändring i lagen den 11 juni 1920 (nr 407) om barn i äktenskap, m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 11 till innevarande års riksdag angående ändring i lagen den 11 juni 1920 (nr 407) om barn i äktenskap föreslås i 26 § 2 stycket, att om moder yrkat att erhålla barnavårdsman för sitt barn och sådan förordnats, denna kan på hennes begäran entledigas från ifrågavarande barnavårdsmanenskap.

Ifrågavarande bestämmelse, att barnavårdsmans förordnande skall upphöra på grund av moders begäran, anser jag vara av den art, att den fullständigt omöjliggör för barnavårdsmanen att på ett rätt sätt fullgöra sitt uppdrag som barnavårdsman.

För dem, som något sysslat med hithörande ting, är det klart, att ingen befattningshavare i allmänhet röner så stark motvilja av dem de äro satta att hjälpa som barnavårdsmanen och — i de allra flesta fall — utan ringaste skäl.

Skulle Kungl. Maj:ts proposition i denna punkt bliva lag, försvåras ytterligare barnavårdsmanens arbete och det blir ännu svårare att erhålla personer, som äro lämpliga att åtaga sig ifrågavarande befattning.

Med hänvisning till vad jag här anført, tillåter jag mig föreslå,

att den punkt i 26 § av Kungl. Maj:ts proposition nr 11 år 1939, som handlar om moders rätt att på begäran bliva befriad från barnavårdsman, måtte utgå.

Stockholm den 18 januari 1939.

Anders Paulsen,
Arlöv.

